

A MPR éves nagyrendezvényeinek újragondolása

2012.04.07.

(1) Eddig a nagyrendezvényeket kongresszusnak hívtuk. 2011-ben volt az 53. Most azt javaslom, hogy gondoljuk újra ezt és ezzel összefüggésben szokásos éves tevékenységünket is.

A KMÉM 1991-es győri kongresszusa (és a MPR magyarországi megjelenése) óta folyamatos kihívás volt a kongresszus megfelelő (méltó) megrendezése és a magyarországi résztvevők pénztárcája közötti feszültség feloldása. Ez végül is sikertelennek tekinthető. Sokféle módot és rafinériát alkalmaztunk, a várt eredmény azonban elmaradt. A kongresszusok nem tudtak önfelkarosodóvá válni és az idők során, ahogy csökkent, illetőleg fogyatkozott a külföldről érkező Pax Romana tagok száma, ez egyre nyilvánvalóbbá vált.

A 2011-es Balatonszárszón az Európai Magyar Protestáns Szabadegyetemmel közösen szervezett kongresszus látogatottsága (amely egyúttal a 6. ökumenikus találkozó is volt), illetőleg a Pax Románus részvétel világosan mutatta, hogy elérkeztünk a határokhoz. A 21 regisztrált résztvevő (javarészt egy-egy napos részvétellel) az egyébként 160 fős kongresszuson igen szemet szűrő és valóban diszfunkcionális volt – még akkor is, ha figyelembe vesszük a helyszín nehéz megközelíthetőségét és a részvétel kiugróan magas költségét.

(2) Radikális újragondolásra van szükség, amely magában rejti a kudarc lehetőségét is. Ezért mindjárt az elején le kell szögezni, hogy ha nem válik be a mostani újragondolás, akkor az év végén vagy a jövő év elején elemzés után, magam kezdeményezem a visszatérést a jelenlegi állapothoz vagy a koncepció további módosítását.

És azt pedig kérem, hogy minden Pax Romana tag és az érdeklődők egyaránt, szóljanak hozzá ehhez a tervezethez, hogy mire a megvalósításhoz fogunk hozzá, rövidesen, kiérlelték legyenek az elgondolásaink.

(3) Három irányban javaslom újragondolást: a nagyrendezvény megnevezését illetően (3.1), a szerkezetét illetően (3.2) és a tartalmát illetően (3.3).

(3.1) Lehetetlen nem észrevenni, hogy funkcióváltás szükséges. A külföldről érkező magyar Pax Romana tagok egyre kevésbé igényelik a rendezvény magyarságápoló funkcióját, a magyarországi Magyar Pax Romana tagok pedig egyre inkább keresztény értelmiségi létük tartalmas megerősítésére számítanak. Ezért azt javaslom, hogy a továbbiakban a kongresszus helyett *konferenciáról* beszéljünk. A folyamatosság érzékeltetésére 2012-ben a Magyar Pax Romana 54. konferenciájáról.

(3.2.1) A nagyrendezvények legköltségigényesebb szelete, nyilvánvalóan, mindig is a helyszín, a szállás, az ellátás és esetenként az utazás volt.

Ha olyan helyre visszük a konferenciát, ahol könnyen, esetenként olcsón lehet megszállni, például azért, mert sok szálláshely van, akkor nyugodtan rá lehet bízni a konferencián részt venni óhajtokra, hogy maguk gondoskodjanak a szállásáról. Az étkezést illetően ez még inkább így lehet. Vagyis azt ajánlom, hogy nagyvárosba vigyük; javaslatom szerint Budapestre. És javaslatom értelmében minden ez után megrendezendő konferenciának Budapest volna a helyszíne.

Bárhova is mennénk egyébként, Budapest központi helye miatt a helyközi közlekedés szempontjából is ez a legoptimálisabb.

Budapesten a MPR számára több konferencia-rendezési helyszín is lehetséges. Esetenként térítés mentesen; de ha térítéssel is, különösebb kompromisszum nélkül a helyszínt illetően, alacsony árat tudunk elérni.

(3.2.2) A következő fontos kérdés a konferencia időtartama. Eredetileg ez a Húsvét utáni hetet tette ki: keddtől vasárnapig. Aztán fokozatosan csökkent: először a szerda délután honosodott meg kezdésként majd a vasárnapból lett szombat déli. Legutóbb szerda este kezdődött, csütörtök és péntek voltak az érdemi napok és akármit csináltunk is, a szombat délelőtt már csak névleg volt kongresszusi (fél)nap.

Ezek érthető mozgások. A magyarországi résztvevőknek szabadságot kell kivenniük erre az időszakra, amely szabadságos napokkal érthető módon mindenki takarékoskodik.

Tehát azt javaslom, hogy a konferencia ne egyvégtében történjen meg. Legyen mondjuk három konferencia időszak egy évben:

- 2012/1: Pünkösöd hetében, mondjuk péntek délután (2012-ben: június 1-én) és szombat egész nap (június 2-án); aki távolabbról érkezik (akár külföldről is), vasárnap még haza ér
- 2012/2: szeptember második felében (az iskolaév megkezdését követően): egy nap, célszerűen szombat;
- 2012/3: a következő év januárjában ugyancsak egy nap (esetleg másfél) és ugyancsak célszerűen szombat (vagy péntek délután és szombaton egész nap).

Az első a választott téma felvetését adná, a harmadik az eredmények összegyűjtését és rendszerezését jelentené; míg a második annak a diszkusszióknak egy menet közbeni áttekintését, amelyet a témafelvetés indít (az első találkozáskor) és a januári összejövetel zár le (a harmadik találkozáskor).

Ha három időpontra (vagyis három részre) bontjuk a konferenciát, akkor adjunk ennek a három résznek némiképpen különböző megnevezést is. Például így:

- a MPR 2012. évi konferenciájának I. része (2012/1), a választott téma bemutatása;
- a MPR 2012. évi konferenciájának II. része (2012/2), széttekintés menet közben;
- a MPR 2012. évi konferenciájának III. része (2012/3), a konklúziók megfogalmazása.

Ezek a megnevezések nem igazán jók, de reméljük, hogy az elkövetkező hetekben megjön még valahonnan az igazán jó ötlet a névre.

Egészen biztosan ez a forma a résztvevőktől nagyobb aktivitást igényelne, közelebbről: valódi részvételt és nem csak jelenlétet. Ami ugyanakkor nem jelenti azt, hogy aki csak figyelni akar, ne vehetne részt az egész folyamatban.

Sőt, ha megszervezzük ezeknek a konferenciáknak a folyamatos dokumentációját a honlapon és a diszkusszióra is ott teremtünk alkalmat, akkor ez azt is jelentheti, hogy ha valaki résztvevő nem tud a három alkalom közül valamelyiken megjelenni, akkor ettől még teljes értékű résztvevője tud lenni az egész intellektuális erőfeszítésnek.

A *Mérleg* bekapcsolása a MPR életébe éppen azzal a részvételi lehetőséggel kecsegtetett, ami a jelenlegi körülmények között nem volt megvalósítható, illetőleg csak aránytalanul nagy

erőfeszítésekkel lett volna. Egy olyan on-line folyóirat, amelyet az egyetlen témában meghirdetett három különböző időpontban sorra kerülő konferencia voltaképpen igényel; kiválthatja a Mérleggel megíusult közös működést. A honlapunk célszerű és időszerű átalakítása pedig lehetővé teszi ennek létrejöttét.

Ezen az on-line felületen (nevezzük *Egyház és Társadalom*-nak, rövidítve: E&T-nak, alcímeként pedig *Magyar Pax Romana Online*-nak) megjelenhetnek a nyitóelőadások, az előadásokról készült videók; az előadásokat diszkutáló hozzászólások, blog jellegű megjegyzések, az esetleges nemzetközi összefüggéseket taglaló szövegek; a záró összefoglalások, nyilatkozatok és így tovább. És mindez történhet folyamatosan. Ami egyáltalán nem teszi feleslegessé a téma lezárását követően az anyag könyv formájában való publikációját sem.

Az E&T-nak mint elektronikus folyóiratnak természetesen lehet (sőt kell hogy legyen) más tartalma is. És az E&T nem tenné feleslegessé a MPR honlapját sem.

(3.3) A 2012-es konferencia témájáról (és az ez után következőkről): törekedjünk a folyamatosságra egy másik értelemben is: az utóbbi kapcsolódjon valamiként az előzőhöz.

Ennek megfelelően, egyrészt, a *2011-es kongresszus zárónyilatkozata* a MPR-át kötelezi valamiféle folytatásra. A MPR elmúlt évekre eső tevékenységei, illetőleg tervei között azonban található még más olyan vállalkozás is, amit mindenképpen érdemes előzményként tekinteni. Így a *Következő lépés* című három részes előadássorozatra gondolok vagy az *Egyház és társadalom* MPR-án kívül tervezett, de meg nem valósult projekte. Ez utóbbi különösen fontosnak tűnik fel számomra, mert ebben fogalmaztuk meg először azt, ahogyan a MPR képes elkerülni a pártpolitikába való belekeveredést: a társadalom *mezo szintje* iránti elköteleződéssel.

A zárónyilatkozat cselekvésre való felszólítása indokolja a mostani javaslatomat, amelynek értelmében a *2012-es konferencia* témája legyen: *A cselekvés ideje. Az érvényes társadalmi cselekvés tere a keresztény értelmiségi számára napjainkban*. Vagyis keressük a cselekvés lehetőségét a MPR által megtestesített értékek mentén mezo szinten.

A konferencia első részének két-három előadása vesse fel a kérdést: mi a teendők nekünk, a MPR-nak? Indítson erről diskurzust, amelyet a konferencia harmadik része, jövő év januárjában zárjon le.

A diskurzus terjedjen ki legalább két fontosnak látszó kérdésre, mások mellett

- mi lehet az oka annak, hogy a mai Magyarországon megszámlálhatatlanul sok mezo kezdeményezés van, amelyek képtelenek társadalmilag hatékonyakká válni és így megszűnnek, hacsak nem pártosodnak (lásd a *4. köztársasággal* kapcsolatos fejleményeket)?
- mi lehet az oka annak, hogy a különböző társadalmi csoportok nem tudnak egyetértésre jutni, jóformán semmiben? Lehet ez kommunikációs probléma, ha a kommunikáción a szó szokásos értelmében diszkurzív interakciót értünk?

A MPR elnökségének nevében:

horányi özséb